

РЕШЕНИЕ

№ 5701

гр. София, 28.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 27.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **10147** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против уведомително писмо изх. № 02-010-2600/15598/23.08.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ – РА) в частта, с която е удържана сумата 6734 лв. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното УП на жалбоподателя е удържана сума в размер на 6734 лв. от оторизираната сума в общ размер на 13320лв. за подпомагане по негово заявление с У. 01/220611/69101, поради неконкретизирани в УП причини. Със заявлението по образец е направено искане за подпомагане в размер на 13320 лв. по Схемата за национални доплащания за говеда, необвързана с производството (НДЖ1). Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПСП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за

изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективиране на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (И.). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31), И. е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложи в нормативната уредба.

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП. В преписката са приложени писмени доказателства относно отстраняване на застъпвания на площи, които обаче са неотнормирани към спора, тъй като с процесното УП не са отказани плащания поради недопустимост за подпомагане. Обратно, административният орган е приел, че са изпълнени условията за подпомагане и е оторизирал цялата поискана сума, но е удържал от нея част, на основание чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модуляция и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (Регламент 1122). Посочената разпоредба предвижда, че при наложени финансови санкции земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с член 57 от настоящия регламент. Съответната сума се прихваща в съответствие с член 5б от Регламент (ЕО) № 885/2006 на Комисията. Ако сумата не може да бъде изцяло прихваната в съответствие с посочения член в течение на три календарни години след календарната година на констатацията, оставащата неиздължена сума се анулира.

Съгласно чл. 5б от посочения Регламент № 885, без да се накърнява каквато и да е друга мярка по прилагане, предвидена в националните законодателства, държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от

бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер. С оглед необходимостта общностното право да бъде прилагано еднообразно във всички страни – членки, неотнормирани са разпоредбите на националното законодателство относно момента на влизане в сила на акта, с който са установени задълженията – този момент може да бъде различен. Ето защо, достатъчен е фактът на тяхното установяване, след което с оглед изричната уредба на обработката на заявленията чрез И., те се приспадат от следващата оторизирана сума. Текстът на разпоредбата на чл.58 от Регламент 1122, тълкуван с оглед специалната закрила на публичните средства на общността, налага извод в същия смисъл – че намаленията подлежат на незабавно, автоматизирано изпълнение.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът в настоящия състав възприема изцяло като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че от оторизираната сума по Схема НДЖ 1 за Кампания 2011 г. в размер на 13 320.00 лв. е прихваната удържка за бъдещ период, която представлява част от санкция по Схема НР1 от Кампания 2010 г., чиито общ размер е 14 470.96 лв. Прихващането в размер на 6 734.00 лв. е извършено от нареденото плащане на част от оторизираната сума по Схема СНДЖ 1 от Кампания 2011 г. в размер на 6 734.00 лв. Общата оторизирана сума по Схема СНДЖ1 е в размер на 13 320.00 лв. В счетоводството на ДФЗ, Протокол № 1/09.12.2011 г. за санкция по Схема НР1 от Кампания 2010 г. в размер на 14 470.96 лв. е осчетоводен на 13.12.2011 г. Това задължение е прихванато на два транша: 1-ви транш - 6 734.00 лв., осчетоводен на 13.12.2011 г., прихванат от оторизирана сума за плащане в размер на 6 734.00 лв. по Схема СНДЖ 1 от кампания 2011 г., като датата на осчетоводеното прихващане е 13.12.2011 г.; 2-ри транш - 7 736.96 лв., осчетоводен на 22.12.2011 г., прихванат от оторизирана сума за плащане в размер на 58 769.83 лв. по Схема 214 „Плащания за агроекология“, като датата на осчетоводеното прихващане е 22.12.2011 г.

Тези констатации съответстват на изложеното в писмо вх. № 02-6500/10909#1/12.10.2012г., приложено в преписката, чието съдържание по естеството си представлява мотиви на оспорения акт, макар съставени по повод жалбата против процесното УП. Посочва се в това писмо, че сумата е удържана съгласно чл.5б от Регламент 885/2006 и е прихваната от наложена санкция, посочена в УП изх. № 02-010-2600/3840/02.10.2011г. Видно от представеното съдебно удостоверение за страните и предмета на адм. д. № 7416/2012г. на 35 състав на съда, това УП е било оспорено и не се установява, нито се твърди производството да е приключило с окончателен съдебен акт. Това обстоятелство обаче е ирелевантно, тъй като законосъобразността на процесното УП следва да бъде преценявана към момента на постановяването му, съгласно чл.142, ал.1 АПК. По изложените съображения за предварителна изпълняемост на финансовите санкции на основание чл.58 от Регламент 1122, не е незаконосъобразно удържането на суми от приложени санкции преди окончателното решаване на спора относно дължимостта им.

Ето защо и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила; процесното УП е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, следва да бъде уважено

своевременно направеното искане от страна на ответника за възстановяване на разноските и възнаграждение за юрисконсулт. Последното съдът определя на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.8 във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ответникът е направил и разноски в общ размер на 80 лв. за възнаграждение на вещо лице. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против уведомително писмо изх. № 02-010-2600/15598/23.08.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” в частта, с която е удържана сумата 6734 (шест хиляди седемстотин тридесет и четири) лева.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сумата 230 (двеста и тридесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: